

ΣΗΜΑΙΑ ΜΟΥ!

ΚΩΣΤΑΚΗ ΛΟΥΣΤΑ

»Σημαία μου, Ελληνική Σημαία
ποτέ δεν σου είπα έναν λόγο καλό
εγώ ο βάρβαρος που σε λατρεύω!

Πόσες ήταν οι έγνοιες μου στη ζωή,
ξέρεις τώρα,
α εκείνο, α αυτό και πέρασε,
χωρίς να σου φωνάξω
με δάκρυα στα μάτια

«ΧΡΟΝΙΑ ΣΟΥ ΠΟΛΛΑ» κάθε που γιόρταζες!
Θα με συγχωρέσεις Σημαία μου, το ξέρω,
διότι,

θυμάσαι, μικρός σε καμάρωνα στο Δημοτικό,
και μια φορά σε κράτησα, ντυμένος τσολιάς,
στα εννιά περίπου! ..

Τις μέρες της βροχής
που ακούμπαγες στα πεζοδρόμια
σε χάιδευα
και σε φιλούσα, τις νύχτες όμως.
μόνο τις νύχτες...

το θυμάσαι;
Τώρα στην καινούργια σου Παλιγγενεσία
σου εύχομαι:

Περισσότερο φως,
χίλιους ανέμους,

κι αν θέλεις
οκέπασέ με όταν πεθάνω.

Σε γλυκοφιλώ,
ο Κωστάκης σου.«